

le enostransko otesovanje, pri katerem se le na glavo gleda, srce pa zanemari, ne velja ništa. Kam da pelja, kažejo nam žalostni zgledi starodavnih in najnovjših časov.

Potem ko so preslavni gospod učitelje še opomnili, kako zamorejo posamne šolske predmete prav mikavno sklepovati i vse otroke brez razločka razreda ob enem podučevati, so jim še petje prav živo priporočili. Rekli so, naj bi se g. učitelji potrudili, mladino tudi u petji vaditi, se vé da le spoštenih pesmic. Tako bi se sčasoma klafarske pesmi z lepimi poštenimi nadomestile, i tudi cerkveno petje, ktero je po nekterih krajih sadaj še sila slabo i grdo, bi gotovo na boljši stopnjo se pozdignilo.

Končaje so priporočili še sadjorejo, ktero naj bi posebno učitelji ljudskih šol vsaki teden, končé (vsaj) eno uro učili, — i lepa krajnska dežela bi u kratkem času rajsk vrt postala.

Drugi dan so šli gosp. nadzornik u šolo, prepričat se kako kaj naši učenci napredujejo, ki so, kolikor se o tej dóbi od njih pričakovati zamore, še dosti dobro odgovarjali.

Popoldne so nas gospod Močnik zapustili, ter u Semič se odpeljali. Borovčan.

Iz Hrenovc na Notrajskem. Na novega leta dan. Iz mnogih krajev Gorenskega in Dolenskega ste nam že ljube Novíce čudovite reči od letošne zime povedale; povejte še od našega kraja kaj, kjer scer, ki je le eno uro od Postojne, tista silna burja buči, ki je znana celemu svetu. Tode letos je vse drugači; ni mraza ne burje ne snega; prijetno vreme, kakor spomlad, nas razveseljuje. Ljudjé pravijo, da svoje žive dni ne pomnijo take zime. Zmed mnogih spomladanskih cvetic, ktere se tudi tukej rasti vidijo, omenim le zalo razcvetljene — vertnice, ktera je na tukajšnjem farovškem vertu pod milem nebom se tako lepo razevela, kakor mesca rožnika! Zadnji dan leta razcvetljeno vertnico (gartrožo) viditi, je, mislim, gotovo čudno! Tudi v Stranah pod Nanosom so Strančanke pred adventom, ko so praprot žele, dosti lepih rudečih jagod si nabrale.

Zapišite „Novíce“ še to posebnost v zaznamek letošnje zime. J. Perše.

Iz Postojne. M. „Kdor terka, se mu odpré.“ To se je vresničilo tudi zastran bolnišnice pri nas, in z veseljem zamoremo danes povedati, da naprava toliko potrebne bolnišnice, za ktero smo v lanjskih Novicah poprosili, se je že v resni prevdank vzela in hiša za-njo ogledala; na spomlad se smé početje zidanja pričakovati, ktero bo tudi kmalo dodelano, ker ne bo treba preveliko prenapredb. Prav tako! *)

Danes moram pa še na druga vrata poterkati. Bog daj, da bi se mi tudi te milostno odperle! Znano je, da cerkev Postojnska je ena nar lepših Krajnskih; marsikter popotnik je že zidanje njeno občudoval. Tudi so verli Postojnčanje že veliko pripomogli za napravo krasnih ornamentov, — le nekaj je, kar ni celó nič primerno vsemu drugemu; stare, od molov snedene, gerdoglasne orglje so pavova nega v scer krasni hiši božji! Naj se orglar še tako trudi, ta stara omara cvili vmes druge lepe muzike, da je gerdo. 1900 fl. imajo nove

orglje veljati; večí del so blagi Postojnčanje že darovali, manjka le še 400 fl. Naj bi, kdor še ni nič podaril, se vdeležil po svoji moči milodara, da se bo zamogla napraviti še ta zares potrebna reč. Posebno se ozirajo sedaj vsih Postojnčanov oči na gospo, od ktere, ker je blagodarjena s premoženjem, se smé pričakovati, da bo v čast božjo prekosila vse svoje soséde z milostnim doneskom toliko bolj, ker iz dohodkov prijetnega glasa, ki se vsaki dan iz nje hiše razlega, bi se dal brez daljnega odlašanja popraviti gerdi glas orgelj v hiši božji. Slišal sim z veseljem, da je častita gospa obiten donesek namenila; naj ne odlašá dalje ga podariti. „Dvakrat da, kdor hitro da“.

Iz Ljubljane. Za gotovo zvemo, da je te dni v Medvodah unstran Save zemljiše kupljeno bilo, kjer bo nova fabrika vstala. Kraj pri vodi je kakor nalaš za veliko fabriko, — naj bi bila, kakor v Vevčah papirnica in oljarija, blagoslov celi okolici!

Novičar iz mnogih krajev.

Razun mnogih redov, s kterimi je svetli cesar v Berolinu poslal višji pruske vojake in vradnike, je podaril tudi 10.000 tolarjev kraljevim služabnikom in poslom. — Zadnje dni lanjskega leta je bila razglašena popravljená postava za davek óla (piva). — Postava za pòsle pride kmalo. — Škofji odbor na Dunaji se še zmiraj posvetuje zastran vstanovitve dohodkov za fajmoštre in kaplane. — Za gotovo se sliši, da v prenapredbi samostanov (kloštrov) se ne bo seglo v prvotne ojustre postave nazaj, ki jih je časa ték že preveč zastaral. — Časnikov v našem cesarstvu je sedaj 77 političnih, 168 nepolitičnih; memo lani je 16 političnih manj, nepolitičnih 23 več. — Izmed tistih učencev, ki so lani gimnazialne mézde (Maturitätsprüfungen) v našem cesarstvu srečno prestali, jih je prestopilo 31 od sto v bogoslovské, 43 v pravoslovské, 13 v zdravoslovské, 6 v zgodovinsko-modroslovské, 4 v matematično-naravoslovské šole. — Deželna sodnija v Celovcu je 16. in 17. dec. vsih tistih 8 kmetov, ki so lani ravno ti čas v Sulebahu žandarje napadli, hudodelstva vstaje krive obsodila, 6 izmed njih pa tudi hudodelstva teškega ranjenja. — Nek ogersk kmetovavec tolaži kmete, ki se zavolj sedanje volne zime pozneje hudega mraza bojé, da je po starih zapisih od leta 1182 do letos 28 taci zim bilo, ki so skozi in skozi tako prijetno gorke ostale, da so mesca januara drevesa cvetele, mesca svečana vsi tiči valili itd. — Zadnje dni lanjskega leta je razsajal po suhem in po morju tak strašen vihar po Angleškem, kakoršne ga ne pomnijo od leta 1839. — Kotera je lanjsko leto na Poljskem izmed 90.000 bolnih pobrala 35.000. — Ponoči med 16. in 17. decembrom je bilo po vsih krajih Rus. Poljskega obilno rekrutiranje popolnoma dokončano; o polnoči so začeli, brez da bi bil kdo za to vedil, za vojaški stan zaznamovane povsod iz postelj pobirati, ob 6. uri zjutraj so imeli vse. — Košutova mati je 30. dec. umerla v Brusel-u. — Sardinska vlada je vzela katoliški véri nasprotno postavo zastran zakonstva nazaj. — Ko je prvi Angleški minister državnemu zboru vodila novega ministerstva naznanil, se je zbor poslovil do 10. februarja. — Tudi v Azii imajo že železnico: 18. novembra je pripihal pervikrat hlapón iz Bombaj-a v Tanno. To so debelo gledali Aziati, ko so vozovi 4 milje dolgo pot o tričetert ure storili. — Dr. Witte v Hanovru je važno reč znajdel, hlapon v nar naglejšem teku na železnici mahoma ustaviti in tako marsikteri nesreči v okom priti.

*) Bolnišnica za uboge in ptuje v vsakem večjem kraju je zares živa potreba; serčno nas veseli slišati, da se bo tudi v Postojni napravila in v vsem primerno osnovala; ali so pa že tudi pripomočki gotovi, da se bo koristna naprava vzdržala? Iz dvéh mest so nam skušnje znane, da napravljeni bolnišnici ste konec vzele, ker ni pripomočkov za njuno ohranjenje. Vred.